

Χρήσιμα συμπεράσματα από τα παθολογοανατομικά δεδομένα των ορχεκτομών. Η εμπειρία της κλινικής μας

Α. Μ. Κονόμη¹, Γ. Χαρώνης¹, Β. Κωνσταντινόπουλος¹, Α. Καρμόγιαννης¹, Δ. Μπόζιος¹, Δ. Κοζυράκης¹, Δ. Μυτιλινιού¹, Κ. Σαφιολέας¹, Α. Φίλιος¹, Ε. Ροδινός¹, Γ. Καλλίνικας¹, Π. Φίλιος¹.

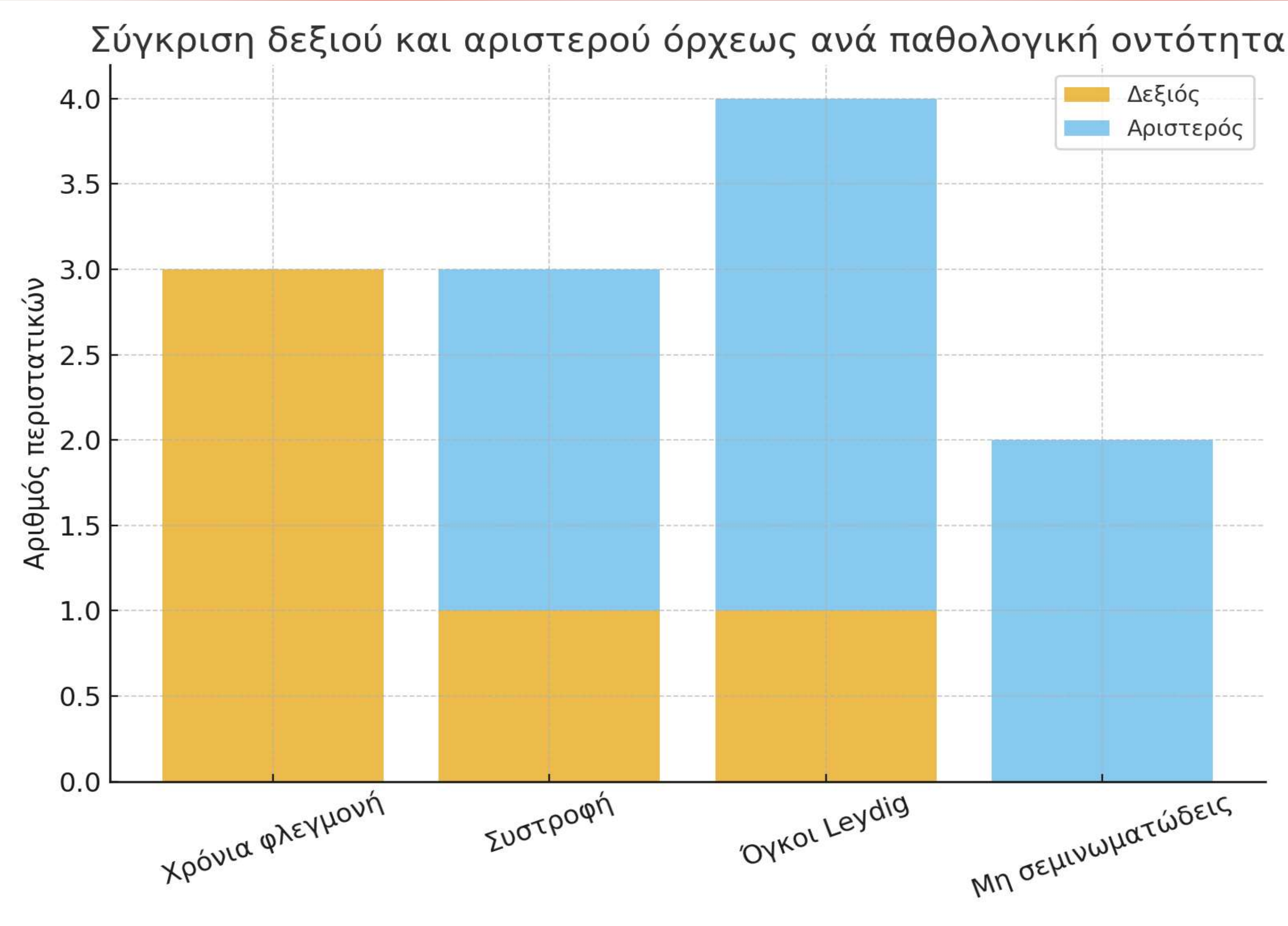
1. Γενικό Νοσοκομείο Νέας Ιωνίας Κωνσταντοπούλειο, Ουρολογική Κλινική

Σκοπός της μελέτης: Η μελέτη αυτή αξιολόγησε την πλευρική κατανομή (δεξιά vs. αριστερά) των παθολογοανατομικών ευρημάτων σε περιστατικά ορχεκτομής της κλινικής μας εντός ενός χρονικού διαστήματος 3 ετών με στόχο τη διερεύνηση πιθανής αυξημένης συχνότητας συγκεκριμένων νοσολογικών οντοτήτων σε μία από τις δύο πλευρές.

Υλικό και μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε αναδρομική μελέτη 17 περιστατικών ορχεκτομής στο νοσοκομείο μας σε ένα χρονικό διάστημα 3 ετών 2020-2022. Έμφαση δόθηκε τόσο στην καταγραφή της πλευράς της ορχεκτομής όσο και στα παθολογοανατομικά ευρήματα (χρόνια φλεγμονή, συστροφή όρχεως, σεμινωματώδεις ή μη σεμινωματώδεις όγκοι κτλ). Λόγω του μικρού μεγέθους δείγματος η ανάλυση ήταν περιγραφική.

Self check is key!

Αποτελέσματα: Από τις συνολικά 17 ορχεκτομές, οι 8 αφορούσαν τον δεξιό όρχι και οι 9 τον αριστερό. Χρόνια φλεγμονή διαπιστώθηκε σε 3 περιπτώσεις, όλες στον δεξιό όρχι. Αυτό αντιστοιχεί σε 17,6% επί του συνόλου των ορχεκτομών και 37,5% των δεξιών. Συστροφή όρχεως καταγράφηκε σε 3 περιπτώσεις: 1 δεξιά και 2 αριστερά, που αντιστοιχούν σε 5,9% και 11,8% επί του συνόλου αντίστοιχα. Όγκοι από κύτταρα Leydig εντοπίστηκαν σε 4 περιπτώσεις: 1 στον δεξιό όρχι και 3 στον αριστερό. Αυτό αντιστοιχεί σε 5,9% και 17,6% επί του συνόλου αντίστοιχα, ενώ συνολικά οι όγκοι Leydig αφορούσαν το 23,5% των περιστατικών. Μη σεμινωματώδεις όγκοι ανευρέθηκαν σε 2 περιπτώσεις, όλες στον αριστερό όρχι, αντιστοιχώντας σε 11,8% επί του συνόλου των ορχεκτομών.

Συμπεράσματα: Παρά τον περιορισμό λόγω μικρού αριθμού δειγμάτων, κάποιες παθολογικές καταστάσεις φαίνεται να παρουσιάζουν πλευρική προτίμηση. Στη μικρή σειρά περιστατικών της κλινικής μας, οι χρόνιες φλεγμονές παρατηρήθηκαν αποκλειστικά στον δεξιό όρχι, ενώ τόσο οι όγκοι από κύτταρα Leydig όσο και οι μη σεμινωματώδεις όγκοι, ανευρέθηκαν συχνότερα στον αριστερό όρχι. Εντυπωσιακό είναι το γεγονός πως στη μελέτη μας, οι όγκοι από κύτταρα Leydig εντοπίστηκαν σε 4 από τις 17 ορχεκτομές, δηλαδή στο 23,5% των περιπτώσεων, ποσοστό σχεδόν δεκαπλάσιο του αναφερόμενου στη διεθνή βιβλιογραφία (1-3%). Η σημαντικά υψηλότερη συχνότητα που παρατηρήθηκε στο δείγμα μας πιθανόν σχετίζεται με το μικρό μέγεθος του πληθυσμού της μελέτης. Εν κατακλείδι, παρά τον περιορισμό λόγω μικρού αριθμού δειγμάτων, τα αποτελέσματα των δεδομένων της κλινικής μας υπογραμμίζουν την ανάγκη για περαιτέρω μελέτες που να διερευνούν πιθανές ανατομικές ή βιολογικές αιτίες της πλευρικής ασυμμετρίας στα παθολογοανατομικά ευρήματα των ορχεκτομών.

